

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเมืองยา

เรื่อง
การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

เทศบาลตำบลเมืองยา
อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ในเขตเทศบาลตำบลเมืองยา จังหวัดราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ จังตราเทศบัญญัตินี้

**เทศบาลตำบลเมืองยา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑**

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัตินางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลเมืองยา โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาล ตำบลเมืองยา และโดยความเห็นชอบจากนายอำเภอห้ามจัดตั้งตามคำสั่งมอบหมายของผู้ว่าราชการจังหวัดลามปาง ให้ นายอำเภอห้ามจัดตั้ง ปฏิบัติราชการแทนด้านการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ตามคำสั่งจังหวัดลามปาง ที่ ๒๕๖๖/๕๙ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเมืองยา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลเมืองยา ตั้งแต่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่ที่สำนักงานเทศบาลตำบลเมืองยาแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาชีพ

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ ทรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมีใช้เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องที่” หมายความว่า นายนายเทศมนตรีตำบลเมืองยา

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภากาชาดความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำเนินชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลเมืองยา เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

- (๑) ให้พื้นที่เขตเทศบาลตำบลเมืองยา เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทเหล่านี้โดยเด็ดขาด
 - ๑.๑) ปลาปริ้นยา

๑.๒) คงคอกไฟ

๑.๓) ญี่ปุ่นและญี่ปุ่นที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

๑.๔) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ

(๒) ให้พื้นที่เขตเทศบาลตำบลเมืองยาว เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ประเภทดังต่อไปนี้

๒.๑) ช้าง

๒.๒) แมว

๒.๓) โค

๒.๔) กระปือ

๒.๕) สุกร

๒.๖) แพะ

๒.๗) แกะ

๒.๘) นก

๒.๙) เป็ด

๒.๑๐) ไก่

๒.๑๑) ห่าน

๒.๑๒) สุนัข

๒.๑๓) แมว

๒.๑๔) งู

๒.๑๕) จระเข้

๒.๑๖) ผึ้ง

๒.๑๗) กระต่าย

๒.๑๘) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

๒.๑๙) สัตว์ที่ได้รับความคุ้มครองหรือควบคุมตามกฎหมายอื่น

(๓) ให้พื้นที่เขตเทศบาลตำบลเมืองยาวเป็นเขตพื้นที่ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ซึ่งต้องอยู่ภายใต้มาตราการ ดังนี้

๓.๑) ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามข้อ ๕ ในบริเวณสถานที่ราชการ และในที่หรือทางสาธารณะอื่นใดในเขตเทศบาลตำบลเมืองยาว แต่ไม่รวมถึงการปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณีหรือเพื่อการขยายพันธุ์

๓.๒) กรณีออกหนีออกจากที่กำหนดตาม ๓.๑) ให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติภายใต้มาตราการ ดังนี้

๓.๒.๑) สถานที่ตั้ง

๓.๒.๑.๑) เจ้าของสัตว์จะต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตนและต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายหรือเหตุร้ายๆ แก่ผู้อื่นหรือผู้อื่นได้ร้ายๆ แก่ผู้อื่น

๓.๒.๑.๒) ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ ซึ่งก็นเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างจากที่ดินสาธารณะ ทางน้ำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ ตามความเหมาะสมต่อสภาพการเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้น ๆ โดยไม่ก่อให้เกิดอันตราย เหตุร้ายๆ หรือความเสียหายต่อผู้อื่นหรือผู้อื่นได้ร้ายๆ แก่ผู้อื่น

๓.๒.๒) สุสถานที่เลี้ยงสัตว์

๓.๒.๒.๑) อาคารและส่วนประกอบหรือสิ่งก่อสร้างอื่นใด สำหรับการเลี้ยงสัตว์ ต้องมีความมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้น ๆ

๓.๒.๒.๒) พื้น ต้องเป็นพื้นแน่น ไม่เจอะแฉะ เว้นแต่การเลี้ยงสุกรพื้นจะต้องเป็น ค่อนกรีตและมีความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๓.๒.๒.๓) หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควร และมีช่องทางให้แสงสว่าง หรือแสงแดดส่องภายใต้

๓.๒.๒.๔) คอก ต้องมีการกันคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

๓.๒.๒.๕) การระบายอากาศ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศ อากาศสามารถถ่ายเท ได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม

๓.๒.๓) การสุขาภิบาลทั่วไป

๓.๒.๓.๑) ต้องจัดให้มีทางระบายน้ำอย่างเพียงพอ เหมาะสม และมีการบำบัดน้ำ ทึ้งก่อนระบายน้ำทางระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะ หรือในที่เอกสารน้ำ

๓.๒.๓.๒) ต้องเก็บความดูดซึมสัตว์เป็นประจำหรือจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้สั่งกลืนเหมือนสร้างเหตุร้าย

๓.๒.๓.๓) ต้องมีการรักษาความสะอาดและมีการทำจัดซากสัตว์ให้เหมาะสม และ ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

๓.๒.๓.๔) ต้องนำสัตว์ไปทำการสร้างภูมิคุ้มกันโรค ตามที่ทางราชการประกาศการ เกิดโรคระบาดในสัตว์ และกรณีที่มีเหตุสูงสั่วสัตว์เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้ทำการแยก กักหรือขังสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

๓.๒.๓.๕) ต้องระมัดระวังและป้องกันการเกิดเหตุอันตรายหรือเหตุร้ายแก่ผู้อื่น ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานห้องถีนพบรับสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดยไม่ ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานห้องถีนมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยัง ไม่มีผู้ได้มาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลเมืองยะว แต่ถ้าการกัก สัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานห้องถีนจะ จัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามคราวแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได เนื่องที่ได้จากการขายหรือขาย ทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลเมือง ยะว ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานห้องถีนพบรับสัตว์นั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานห้องถีนมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลเมืองยาในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๘ ผู้ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวังโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๙ ให้นายกเทศมนตรีตำบลเมืองยา รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

๖ ก.ย. 2561
ประกาศ ณ วันที่.....

(ลงชื่อ)

(นายจำรูญ ไชยศร)

นายกเทศมนตรีตำบลเมืองยา

捺印

เจ้าหน้าที่

(นายอาทิต ปัญญาคม)
นายอำเภอห้างฉัตร

ประกาศเทศบาลตำบลเมืองยา

เรื่อง เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเมืองยา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑

ด้วยสภาเทศบาลตำบลเมืองยา ได้ให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเมืองยา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑ ตามมติที่ประชุมสภาเทศบาลตำบลเมืองยา สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางได้มอบอำนาจให้นายอำเภอหัวจัตรพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเมืองยา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑ เรียบร้อยแล้ว

เทศบาลตำบลเมืองยา จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเมืองยา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑ ตั้งแต่วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

จึงประกาศเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๖ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายจำรูญ ไชยศร)

นายกเทศมนตรีตำบลเมืองยา